

[Socialministeren.]

dens Gennemførelse kan naturligvis mange Gange ude omkring i Kommunerne være at kritisere baade i den ene og i den anden Henseende. Venstre kan kun faa Øjet op for de socialdemokratiske Kommuners Ødselhed, Kommunisterne kan kun faa Øjet op for det modsatte. Hvis hver især har Ret i de omtalte Tilfælde, saa kom med Klagerne, saa skal de blive paatakt!

Endelig talte det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen haanligt om de politiske Muligheder. Det er da indlysende, at skal jeg lave et Lovforslag, som jeg maa ønske set gennemført, udarbejder jeg dette Lovforslag ikke efter det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Ønske, men efter de Muligheder, der synes at være for at kunne gennemføre det i den høje Rigsdag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen anførte som Argument for, at min Opfattelse var gal, at han ikke kunde begribe den. Det kunde der skrives mange tykke Bøger om, og det er i hvert Fald ikke noget Bevis, hvad det ærede Medlem kan begribe eller ikke kan begribe. Jeg kan begribe, at det ærede Medlem forsøgte at undskyde mig noget, jeg ikke har sagt. Jeg har hele Tiden talt om, hvorvidt det offentlige, Stat og Kommuner, i Fællesskab kommer til at yde noget alvorligt Tilskud efter dette Lovforslag eller ikke kommer til det. Nu forsøger det ærede Medlem at begrænse Spørgsmaalet derhen, at der er visse Venstre-kommuner, som maaske vil faa ekstraordinære Udgifter; saa kan der være andre Kommuner, der maaske vil spare; det kan endvidere tænkes, at der selv under denne Socialreform er Kommuner, der giver en nogenlunde ordentlig Understøttelse til de arbejdsløse. Altsaa, det ærede Medlems Argumentation var fuldkommen ved Siden af.

Hvad Socialministeren angaar, kan jeg ikke tjene ham i at skille Socialreformen ud fra Socialreformens Gennemførelse, de hænger uløseligt sammen. Man kan ikke betragte Loven som en Abstraktion, og man er unægtelig nødt til at hæfte sig ved dens Gennemførelse, ogsaa fordi der sidder en socialdemokratisk Regering, og det maa være Socialministeren selv, der er ansvarlig for, at Loven praktiseres rigtigt.

Socialministeren hævder, at man ikke i Ministeriet kan blande sig i, hvor lidt en

Sogneraadsformand giver. Ja, men det er jo i Henhold til Socialreformen, Ministerens egen Socialreform, at Forholdene er saadan ude omkring i Kommunerne, at der kan gives saa lave Understøttelser.

Endelig, jeg har aldeles ikke talt haanligt om de politiske Muligheder. Det er Socialministeren, der gør det, hver Gang han taler om, at de ikke er til Stede. Jeg har talt om, at hvis de politiske Muligheder skal skaffes til Veje, sker det kun ved, at Arbejderne ikke holder sig passive, men at Fagforeningerne bruges til at varetage de arbejdsløses Interesser. Hvis det sker, er der ikke Tvivl om, at de parlamentsmæssige Muligheder vil, bl. a. i dette Ting, forandres ganske betydeligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Einer-Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 24. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløhedsudgifter.

2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløhedskasser.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Mødet hævet Kl. 17²⁷.